

Periódic il·lustrat que sortirà, almenys, dues vegades al mes. - Preu: 20 cèntims.

Nº 6641

Els Reis màgics, solen portar als pobles ço que els convé.
EL REI NEGRE.—Aci Olot, DESPERTADORS! Rec més que DESPERTADORS!

PER QUAN SIA L'HORA

DIATRIVA CONTRA EL «POLLO PERA»

DE set a nou del vespre a les Rambles.—Meravella pels ulls. Orgia de llum multicolor: *Jazz-band* estrident de crits i de sorolls diversos; rialles, alegres rialles, en boca de totes les noies barcelonines. La Rambla en aquestà hora és un gran cascabell on hi canten totes les joies del món.

Som uns enamorats, uns admiradors i adoradors d'aquest màxim passeig barceloní, vertader cor i cervell de la ciutat. Ens plau deambular-hi a totes hores; al matí quan són més gemats i frescos els crisantems de les floristes; a la tarda se n'apoderen els ocells i sentiu el seu alegre xerroteig de llarg a llarg de la doble filera de plàtans; a la nit, o sia l'hora de les converses transcendents dels «trousseaux dernier cri» i de les «cocottes» amb els ulls ombrejats del Rimmel...

Ens plau a totes hores la Rambla, menys de set a nou del vespre abans de sopar. Certament que no deixa de tenir el seu atractiu i que hi ha coses que no les hi trobareu a cap altra hora. Per exemple, aquests estols de noies boniques que al sortir del treball escampen arreu un davassall d'alegria... En aquesta hora, no hi sentireu cap ocell a la Rambla! No és que dormin, no; és que ho alternen amb elles i ara els ha arribat el torn a n'aquests angelets de Déu. i mentre els ocells emmudeixen i escolten, les noies riuen i esclaten... I els ocells diuen: —Canten millor que nosaltres!

Però, malgrat tot, la Rambla no ens plau en aquesta hora, doncs se n'apodera un tipus que no és sant de la nostra devoció. Serà una repugnància injustificada i fora de mesura, però no hi podem fer més: el tenim entreveusat i prou.

Anomeneu-lo com vulgueu: dieu-li «pollo pera», «niño merengue» o «niño gótico», que tothom us entendreà: tothom sap de quina mena de subjecte es tracta. És l'amo de la Rambla en aquesta hora. Ell es creu que tothom se'l mira al passar i que totes les noies diuen: —Que és mono! Que mudadet que val!—En efecte, diríeu que sempre surt de la capsa o que és un figurí escapat d'un aparador del carrer de Ferran. Igual que una damisel·la, li fan de patró els artistes de cinema, i la seva mania és assemblar-se, en el vestir i en la pose, amb algun dels de més renom.

Es un entusiasta de l'esport. En parla tota la setmana, i quan ha llegit el «Xut» i el «Baul Deportivo», ja no li resta temps per a res més. Per ell el món té les dimensions d'una pilota de fútbol i es figura que aquesta pilota del món no la mou res més que el xut dels «asos» que constitueixen el seu ídol.

Així, doncs, no li parlèssiu de res que fos d'un ordre una mica espiritual, puix perdrieu el tems. Si li diguéssiu que hi ha homes que es barallen de veres, no en el ring i al preu d'uns milers de dòllars, sinó al carrer i sota l'estel d'un ideal, no s'ho creuria, com tampoc es creuria que hi ha altres camps que els de fútbol per a renyir-hi més nobles batalles!

«Pollo pera», olor de «Varon Dandy», retallet de qualsevol revista de modes masculina! Pobret! Hi ha tant de vent en el teu cap, que si te l'obrissin tots ens constiparíem!

Amics, un altre tipus que no ens convé. Amb aquest, quan serà l'hora dels veritables cops-de-puny, tampoc hi podem comptar. Podrien desfer-li la clenxa o arrugar-li el vestit nou!

Va tan mudadet! És tan «pollo»!

E. V.

A la joventut esportiva

El cultiu de les facultats físiques, boxa, football, etc... invadeix avui, com a cosa primordial l'atenció més concentrada de tota la nostra joventut del sexe fort.

Parlar de partits, de *teams*, d'equips i de tota mena de coses relacionades amb el joc de la cossa principalment és la més transcendental preocupació i el punt culminant on comença i acaba tota la formació, tota la vitalitat i tota la força dels joves des de la seva adolescència fins alguns d'ells que tenen els polsos platejats i són pares de família. No ens ha de doldre pas de contemplar el jovent llençant-se al manteniment d'una distracció que les hores que hi dedica són hores en les que deixa arreconats els jocs de cartes, els vicis destructors de les cases de prostitució i la irracional costum d'anar-se'n a fer vi a tabernes i hostals. Nosaltres som dels que creiem que la joventut que està massa quieta, pateix de linfatisme i està propensa a caure en alguns dels diversos camins enganyadors que la menen cap a la tuberculosi o a l'idiotisme i acceptem com a una de les solucions per allunyar-la d'aquests perills, la pràctica dels esports.

Però aquest esplai com totes les coses que ens rodegen en el nostre país, hem de confessar que el sentit veritablement esportiu està solament en la incubació i no ha arribat encara, a la seva infantesa. Som en un país a mig fer, en tots els ordres i no pot passar altrament en l'ordre esportiu i més tenint en compte que, encara fa massa pocs anys que aquest constitueix una distracció pública i que forma part de les nostres costums i en el nostre viure.

La part benefactora que de l'esport tindriem dret a esperar-ne, no segueix els seus camins ni abarca la voluntat de la majoria de joves que hi veiem en ell un port de salvació. Masculinitzar-nos i enfortir-nos, adquirir agilitat i gosadia, posseir-nos d'acomitivitat, de salut i de resistència per a ésser forts en el treball, per ésser ben preparats per la reproducció, per a obtenir l'aspecte atlètic i bell que voldríem en l'exterior, seria ja quelcom ben satisfactori. En un mot, millorar la raça. No seria però aquest fi ni de bon tros la aventatge que de l'esport hem de traure'n si la raça hi guanyava solament el seu millorament físic.

L'esport va més lluny que tot això. L'esport, els esports en general tenen més alta i més noble i més humana la seva missió. Si el servir-nos de distracció és un bé, qualsevol altra cosa que ens faci passar les hores i ens dongui aquests dos resultats, encara que sols es tracti de col·leccionar cap-i-cues o qualsevol altra

futesa infantil i inútil podria equiparar-se als esports.

Més si aconseguim ja fer un pas més endavant, enfortint el nostre organisme en la pràctica continuada i reglamentada dels exercicis esportius, aleshores ja podríem dir que formem part d'una generació o d'un país esportiu, cosa que no veiem encara, a casa nostra. Per ara l'esport consisteix en un estol de badocs i discutidors. Els esportius—els que juguen—formen en el nostre país una exigua minoria: els altres la majoria són *mirons* o crítics, partidaris o adversaris de tal o qual equip, però no tenen pràcticament res d'esportius.

La vertadera finalitat de l'esport està en la pràctica moderada i permanent d'alguns d'ells per a obtenir-ne el millorament físic com a plataforma del millorament moral. Si sols arriben a ésser un poble de camàlics ben fornits i paral·lelament al cultiu de l'esport, la joventut no s'ocupa també de les qüestions polítiques i patriòtiques, dels conflictes socials i humans que influeixen poderosíssimament amb el nostre progrés i benestar col·lectiu; si la joventut descuida els seus deures d'home per substituir-los en absolut per les seves aficions esportives, serà molt relativa l'eficàcia esportiva; si formem un poble d'esportius i deixem d'ésser ciutadans contemplant amb indiferència com les institucions que governen l'Estat ens estant perjudicant els nostres drets cívics i estant malmetent els nostres suors, si per posar tota [TOTA] l'atenció solament a l'esport descuidem aquestes altres coses que tan directament han d'afectar a tota la joventut que no sols té peus sinó que també disposa de cap i cervell, aleshores haurem de confessar que de les aventatges que de l'esport esperàvem n'haurem tret sols un deu o un dotze per cent i haurem perdut el temps més preciós de la nostra vida com és la joventut, edat de pensar de construir... i també d'enderrocar si convé.

Quan veurem a la joventut de Catalunya—avui ja ben desperta—que acabarà de despertar-se del tot com en els altres països civilitzats i amb l'amor propi necessari?

Ens sembla que no tardarem, però cal que entre tots semblen la bona llavor i no descuidem mai aquest tema. Amunt els cors i procurem unir, avui que tanta falta fa, l'esport amb la ciutadania i amb els deures patriòtics i ciutadans. És la manera que l'esport pugui dir-s'ho de debó i que deixem d'ésser una massa de figurons sense voluntat per a esdevenir un poble respectat i culte que coneix quins són els seus deures i sap fins on arriben els seus drets.

EL GUAITA.

De l'Aplec de Santa Llúcia

La modista maca

Pàgines Viscudes, estil Josep i M.ª Folch Film

Melodia finíssima

—Avui és la festa de la nena—deia la mamà, una quarentona alta i grossa, que amb tot i haver perdut la línia, podia aguantar més d'un *xubasco*.—Com disfrutarà, pobreta!—I es redreçava com una serp, rumbent-se magestuosament.

El cutis enfarinat de la *madonna*, com rodanxa de peix que espera la paella, era tenyit d'un vermell morat, fort, penyora de la *sangre brava* amb que comptava la futura sogra.

La filla era un bé de Déu de monada, grassoneta, amb una ben fingida ingenuïtat de comèdia, de mirar llanguit, boca fresca i petonera, de proporcions estrictament aritmètiques, amb un somriure que deia «menja'm», i amb un pamet armònic, de quina exquisidesa m'havia donat penyora, quan al baixar de l'auto deixava al descobert les enlleminadores pantorrilles, cobertes amb unes finíssimes mitges de seda color xampany.

La seva pose de Gioconda al natural va donar-me forces per apropar-m'hi i saludar-les.

—Vostès també per aquí?

—Sí, miri, ja ho pot veure—va contestar la mamà, amantint-ho amb una mitja rialla que per ésser tant forçada va quedar-li malaltissa.—He vingut per la nena; li hauríem donat un disgust.

—Ves si no—digué la filla—Santa Llúcia i no venir a visitar-la!

—I que el dia hi acompanya—vaig dir jo—fa un bon sol i gens ni mica d'aire

—Vostè també ho celebra?—va preguntar-me la *grl*.

—Tinc la costum de celebrar-ho tot, senyoreta; amb els sants em plau estar-hi bé.

—Vol dir que vé per visitar l'ermita vostè?

—Nena!—feu la mamà reptant-la.—I ara! Això no es diu! Miri que és d'allò que no hi ha!...

—Deixi-la, senyora, no la repti; tal volta tingui raó, que de veritat no he vingut per la Santa, però tinc una debilitat tan gran per a les modistes, que la tenen de patrona, que no hauria pogut deixar passar aquest jorn sense deixar-me caure en el seu aplec.

—No trobo que sigui animat com altres anys. No li sembla també mamà?

—No, no ho és—vaig interrompre, i a cau d'orella vaig dir-li a *sotto voce*:—però, essent-hi vostè, preciosa, per mi és un ple a vessar.

—Què diu? Què diu?—preguntà amatent la senyora mamà, que amb el que es veu havia perdut els mots finals, tal com jo pretenia.

—Res, mamà, que creu que a última hora s'anirà engrescant...

Crescendo con expresione frugale

Varen transcórrer unes quantes hores sense que pogués parlar de nou amb la mamà ni la filla.

Aquells indrets, deserts al matí, poc a poc anaven animant-se. Des de la carretera, hom podia contemplar el prat de l'ermita, amb un formigueix de taques multicolors, vestits de festa major, xillons, amb que s'havien les pageses de l'entorn i alguna modista local, amb pretensions de santjoanenca.

De la porta de l'hostal en sortia una fumerola, barrejada de caliquenyos, orella de porc i morro, que endanyava la vista. Ara un pas, ara un altre, vaig baixar fins al

prat on paren les turrinaires, que tenien més fred que venda. Allà vaig retrobar-hi la parella del matí.

En un recés, assentada amb negligència, talment com un *bulto sospitós*, la bona mamà, que amb el que vaig veure li agradava la carn de porc, es cruspia una llonsa, cuita a la patacada i fumada com un mal esperit, mentre deixava veure, per la mala geia que havia adoptat, una lligacama blava, d'un blau brut, col·locada sota genoll, sostèn d'unes mitges de punt anglès, que ajudaven a fer-li més diforme la pantorrilla.

—Uix!—vaig dir-me.—Si la filla fos així, passo.

La nena, a poca distància de la mamà, bromejava amb unes amigues. Als seus peus fumejava una plata d'arròs, cuit al marge; aquella olor em serví d'aperitiu, i quan ingènuament em fou feta la pregunta:—Que vol ésser-hi amb nosaltres?—, estava temptat de dir que sí, però soc ben educat; a n'els meus professors l'Ajuntament els hi regala deu mil *pelotes* perquè ho facin bé, i jo, la veritat, he sortit un model.

—Gràcies, simpàtiques; que els aprofiti—vaig dir amb recança.—Que vindran després a ballar?

—No faltaria més!

—Ja me'n guardarà un per mi, veritat?

—Els que vulgui.

—I si se n'entera En Rodolfo?

—Un dia és un dia.

—Fins a després, doncs.

Vivace fortissimo, apretando con amore

L'era de l'hostal, com per art d'encantament, s'és convertida amb un dancing de moda. Les parelles hi volten sense seguir compàs.

—Quí toca?—demana un.

—Tothom que pot—contesta un pagès que està al tanto.

Jo ballo amb la modista maca del matí i del mig-dia.

—Aguardu fort, per Déu, que no caigui. —En aquells moments passen per davant de la mamà; suo d'engúnia. La bona senyorariu satisfeta.

—Miri, miri la nena com disfruta—diu a la veïna, una senyora que porta un nas de pel·lícula còmica. La nena i la mamà es saluden amb un somriure. Jo apreto la rosca; la modista treu foc. En aquells moments tinc una visió maligne: m'apareixen, vestits com Adam i Eva, «El Deber» i «La Traïció», com si pretinguessin pispar-me la poma.

—Que és això que toquen?—em demana la nena.

—Sí, no sé! A sometent!

—I ara! Què vol dir?

—«Qui té fam sonia pa». Tan-go!

I la paellada de carn humana anava giravoltant, per coure's bé de tots costats.

Al segon vol, al passar davant de la bona sogra, que gràcies a Santa Llúcia feia els ulls grossos, digué amorosa:

—Nena, posa't l'abric, que fa aire.

—No, mamà, no en sento gens.

—No es refredi—li dic jo—fóra una llàstima.

—I vostè?

—Jo ballo, reina.

—Li agrada ballar?

—Sí, preciosa, i amb segons qui encara més.

—Així, doncs, ballant amb mi, que no en sé gaire, deu aburrir-se.

—Vostè perteneix al nombre de les que em plauen.

Havíem quedat un segon parats. L'arcada de la païssa no podia engolir tantes parelles. Aquell nostre abraç—ai!—prengué un caire cinematogràfic. La modisteta em mirava...

—Es diverteix?—pregunto per dir-li alguna cosa.

—Si, molt! Molt!!
 —De veritat?
 —No l'enganyo.

Es gairebé fosc; amb un auto abarrotat de gent que crida i canta, retorno al poble. Quina recança! S'ha acabat l'aplec de Santa Llúcia; tal dia farà un any, i jo encara no hauré borrrat del meu magí aquell dolç abraç a la modista maca.

SIR HALL PORRU

BORSA DE BELLESA

1	Granadines Villogas, emissió gran	99 %
	Granadines Villogas, emissió petita	187 »
2	Carbones vegetales «Lola»	97 »
3	Cinematogràfics Postin, «Pilar»	97 »
4	Mines de Sara	98'50 »
5	Perfumes Mónica	100 »
6	Catalina & Elvira Soc. Reunida	101 »
7	Taruta Film	202 »
8	La Simpàtica-xarleston Pilarin	105 »
9	La Productora de Calzados «Lola»	99 »
10	Ciments Roca-Conxa	99 »
11	Pit-aluga Films «Enriqueta»	105 »
12	Hierros & Aceros «Kimeta»	107 »
13	Hierros & Aceros «Mary»	104 »
14	Llomillos i foie-gras «Anthony-Eta»	105 »
15	Sweters & Pullovers «Eudald-Inna»	106 »
16	Ferradures D'Ascalç	101 »
17	Tabacos de Filipinas	106 »
18	Companyia Telefònica, Sèrie C-ousol	100 »
19	Companyia Telefònica, Sèrie K-atty	102 »
20	Companyia Telefònica, Sèrie A-angelina	151 »
21	La permanent Glòria, S. A.	431'50 »
22	La permanent Carmina, S. en C.	115 »
23	Asfalts i Paviments Masoliver	98 »
24	Constructora de Cajas Pilar	102 »
25	Constructora de Cajas «Mary»	99'25 »
26	Frr. Carr. a grans pendants de Batet, Línia Montserrat	103 »
27	Frr. Carr. a grans pendants de Linea Altura	99 »
28	Mont Salva H, Sèrie Man-L. T.	104 »
29	Mont Salva H, Sèrie Mary D.	104 »
30	Forges i Falç (Oliver)	105 »
31	Eterns somriures «Lolita»	103 »
32	The Geisha	102 »
33	Coca-teries Paquita	101 »
34	Confecciones Aurèlia	120 »
35	Confecciones Rita	199 »
36	Sociedad lechera marca «Carmeta»	118 »
37	Cajas de piel de Toro-nell Anita	115 »
38	Loza de Porcelana S. A. «Rosau»	102 »
39	Empresas «Cinacs» Serie C-onchita	100 »
40	Cacaos i Chocolates Palm-ya	102 »
41	Chapeau chic - Margara	102 »
42	Terrisseria fina «Florinda»	1'0 »
43	Replacions forestals Verges	112 »

44	Miradas serenas «Armengol»	108 »
45	Peluquerias «Ramona»	105 »
46	Explosivos «Massó»	105 »
47	Societat telegràfica (3 sèries)	293'75 »
48	Escultòrica Soy	103 »
49	Manantials de S. Roc «Josefina»	102 »
50	Lecheria «El Buen Vino» emissió «Guideta»	101 »
51	«Panaderías reunidas» marca Dolors	107 »
52	Companyia B. O. E. R. A. «Carmelita»	104 »
53	Lecherias marca «Bufador»	105 »

Comentari a la Borsa

En primer lloc cal fer constar l'alta cotització que obtingueren les obligacions «Reina de la Belleza» amb motiu del nomenament de la Festa de la Modista.

Aquests valors sembla que deixen molt endarrera tots els altres, i si no fos per circumstàncies que ens tenim de callar (perquè no hi hagi discrepàncies en el «seno» de la Redacció) encara pujarien molt més.

- 1 La puja també ha estat notable en ambdues emissions. El nomenament de l'emissió petita per a la Cort d'Honor en el ball del nostre Teatre ha estat sens dubte la causa d'aquest moviment cap amunt, que considerem merescut. S'ho val.
- 2 Valor que es sosté amb fermesa. (No fem comentari perquè el metge ens ho ha prohibit. Paraula.)
- 3 Paulatinament va pujant, perquè hi ha molts pretendents.
- 4 Els informes ens arriben amb confusió, i no podem donar compte com voldriem de la situació d'aquest valor. Per ara s'aguanta i és demanat.
- 5 Allò que es va dir ha estat desmentit. Continuant la «concordia», haurem de retirar aquest valor interessantíssim.
- 6 Puja, però poc a poc. No hi falta gràcia i, per consegüent, entenem que promet pujar més.
- 7 Cort d'Honor, Festa de la Modista. Veus aquí amb pocs mots el motiu d'aquesta sotragada borsàtil. Més sol·licitants que mai per adquirir aquest paper que recomanem sense reserves.
- 8 Cada dia sabem que hi ha nous sol·licitants. Per això la puja d'aquest paper és amb pas ferm i decidit. Sembla, però, que la puja ens ha vingut de la borsa de Girona. Els nostres comerciants no han tingut prou mà esquerra per evitar la sortida d'aquest valor per a una altra borsa.
- 9-10 Petites fluctuacions. Tendència a l'alça.
- 11 No sabem que ha passat aquest darrer temps que ens ha privat l'estimada presència en els cercles borsàtils de la simpàtica posseïdora d'aquests valors. Fa pocs dies que s'ha tornat a veure i la cotització no ha sofert cap variació, comparant amb la última.
- 12 Les insistències d'un banquer ben plantat no es poden pas resistir molt de temps. Per això cada dia pugen més.
- 13 (Altra vegada el 13). Vàrem pronosticar que pujaria i no ens hem equivocat. Encara, però, pujarà més. Ja ho veurem.
- 14 Una soirée és una soirée, i per això l'organitzadora no hi perd mai. Bona prova n'és l'alça experimentada que comentem, tot i preveient que la cotització millorarà.
- 15 Molta reserva i per això no es pot preveure cap intenció. Vàrem esmentar un pretendent, i ara ja en tenim una llista, que no publiquem perquè volem consultar-ho amb volguts amics que ens podran informar bé.
- 16 Lleugeres oscil·lacions, però amb fermesa.

- 17 Cada dia queda millor, aquest paper. Nosaltres hi comprem els «Murattys». (Anunci gratuït).
- 18 Paper que aviat es tindrà de retirar. Sempre hem cregut que a la Telefònica hi estarà bé un «pèrit».
- 19 Paper sol·licitat que ha estat millor cotitzat al veure's que no hi ha hagut acord amb una empresa de bona presentació.
- 20 La Festa de la Modista ha motivat uns moviments insospitats. Això de la Cort d'Honor, fotografies als aparadors, etc., fa que cada dia pugin més les obligacions esmentades, que sembla seran totalment adquirides per un conegut excursionista.
- 21 El nom de Glòria porta en si idea d'elevació, i per això no és gens estrany aquest canvi tan remunerador. «Vox pòpuli» hauria estat una candidata al tron de la bellesa, del Teatre Principal.
- 22 Per aproximació i per mèrits propis també va pujant aquest valor.
- 23 No hi ha res de nou, però també s'hi ha sentit la puja.
- 24 Cada setmana descobrim més pretendents i per això no és d'estranyar que un paper amb tan bona presentació i antecedents vagi pujant amb tot fonament.
- 25 Molta discreció, però pujarà.
- 26 Promet pujar més, però no sabem de cert si serà aviat. Hem pogut comprovar que hi ha molts sol·licitants.
- 27 Es va confirmant el comentari que féiem, per el qual tindrem de retirar aquest paper de la borsa, si és adquirit per «Mata and Bosch».
- 28 Heus aquí un altre valor que tindrem de retirar si continuen amb èxit els «pour-parlers» que hem vist, per a concertar un «modus vivendi». Quan el contracte estigui signat, ja en donarem compte.
- 29 Encara pujarà més.
- 30 Un paper que ha pujat amb raó de fer-ho. Els nostres informes són que pujarà encara molt més.
- 31 Estàvem convençuts del que pesa la simpatia, però no creïem que ho fes tant.
- 32 Molts pretendents i admiradors. Es cotitza amb regularitat.
- 33 Poques variacions en el canvi, que tanca a 101, amb tendència a l'alça.
- 34 Més pretendents, distingint-se un conegut comerciant, aficionat al Dret, i que va molt ídem. El nostre detectiu es va informant per tenir al corrent als nostres amics i amigues.
- 35 El nomenament per a la Cort d'Honor ha fet possible aquesta merescuda puja. No hi ha dubte que el paper s'ho val.
- 36 Ens informem que és més discutit que mai, i per això no para de pujar. Sabem que amics nostres estan molt ben assabentats, i confiem que ens donaran una llista dels interessats en la seva adquisició.
- 37 Allò que dèiem sembla que va per bon camí.
- 38 Comença a despertar l'interès dels afectats a la nostra borsa.
- 39 No sabem que hi hagi novetat.
- 40 El nostre comentari ha estat desmentit; no obstant, puja molt.
- 41 L'empresa «Paco-blanquer» no ha sabut conservar aquesta emissió, que és molt sol·licitada.
- 42 Es cotitza amb molta fermesa, amb lleugeres oscil·lacions a l'alça.
- 43 Paper que puja molt i sabem que és molt sol·licitat.
- 44 No sembla probable que aquella fusió que anunciàvem arribi a bon terme, per ara; més endavant ja en parlarem.
- 45 Va pujant poc a poc.

- 46 Hi ha desorientació entre els informadors, però sembla que es confirmarà el nostre comentari.
- 47 Igual comentari que ja fou fet en un número anterior, podem fer avui.
- 48 La revelació de la temporada havia estat l'aparició d'aquest valor que sembla serà acaparat per un adolescent i guapot castigador de la primera volada.
- 49 En aquest país hi ha molta afició al paisatge. Per això veiem tants passejants cap a Sant Roc, que s'interessen per l'adquisició d'aquest paper.
- 50 Amb els sol·licitants que hi ha, no és estrany que vagi pujant.
- 51 Es fa molt difícil de preveure com anirà el començament de conveni amb un il·lustrat jove que vol adquirir tota l'emissió. Ja tenim el nostre detectiu advertit.
- 52 Creiem que pujarà molt més. El temps ja ens ho dirà i no molt tard.
- 53 Un conegut industrial volia adquirir-les, però sembla que la propietària no ha cregut convenient tancar el conveni per ara.

=

Preguem a tots els informadors que ho facin amb justesa de mires, per tal d'obtenir en la cotització de la Borsa un reflexe real de la situació del mercat.

=

Hem cregut un deure comentar amplament els moviments borsàtils, per respondre a la confiança amb que ens distingeixen les nostres estimades llegidores, com repetidament ens ho demostren.

MR. DOLLAR

ALBERT SACREST

Volgut company, que amb motiu d'una injusta denúncia feta al nostre periòdic, fou cridat a declarar davant del jutjat.

PERE AUBERT

El no menos volgut i simpàtic impressor que estigué al jutjat pel mateix objecte.

Trucades del «DESPERTADOR»

L'altre dia el nostre company senyor *Hall Porru*, fou increpat per un grup de simpàtiques damisel·les, per a obtenir que les seves investigacions no les aludissin. Estimem molt la seva amistat i per això no en parlarem, per bé que tampoc coneixem per ara, el seu nom. Els fem avinent, però, que no ens ha plagut el desaire que va donar una d'elles a un company de redacció, al negar-se a ballar-hi un xarleston, especialitat de la casa.

● La simpàtica *Carmeta* deia diumenge passat a un amic nostre, que no tornaria a sortir «EL DESPERTADOR». Ja sabem que ho deia amb recança, perquè és una llegidora adicta i de les que ens estima, i per això tenim un interès especial en dir-li que mentre no es trenqui la corda — en aquest món no hi ha res impossible — continuarem la tasca que ens hem emprès. Altrament no podríem parlar dels seus pretendents, entre els que se n'hi veu un de més atrevit que farà pujar les obligacions de la «*Sociedad Lechera*». Oi, que sí?...

● Mereix comentari apart l'alta cotització obtinguda pels valors «*Glòria*». És del domini públic que tothom descomptava seria anomenada *Reina de la Bellesa*, però en arribar a la nit, segons informacions del nostre detectiu, una lleugera indisposició la va retenir a casa seva. Nosaltres pensem, ara que ha passat, amb els mals de cap que haurien tingut els del jurat per a escollir entre la candidata «*vox populi*» i la *Reina* elegida, perquè no sabíem pas a quina triar, si ens ho deixessin a la nostra mà. Per això nosaltres cotitzem *ex-aequo* les dues Reines de la nostra ciutat.

● Aquestes passades festes de Nadal hem tingut el gust d'estrenyar la mà a molts amics de fora i també a algunes amiguetes que s'han deixat veure, rejoventint velles amistats, i portant alegria a les llars interessades. Les penyes de cafè s'han vist, amb aquest motiu, també més concorregudes i no han faltat els xistes i el bon humor. La gent que vé de la capital porta una ventatja indiscutible sobre el província o el comarcà — com vulguen — i explica les últimes, dites, facècies, «calenbours», més en boga.

Nosaltres aquests dies hem tingut lleure de sentir-ne més de quatre, i de tota mena: n'hi havia de verds i madurs; amb sal i pebre els uns, i els altres sense amanida... en fi; de tota mena.

Desitjant esplaiar als nostres volguts llegidors, ens permetem transcriure un d'aquells més inofensius que l'aigua de bacallà:

L'eixerit que vé de la capital, diu: «Ara, en els jocs de cartes, en lloc de oros, copes, espases i bastos, hi ha: copes, espases, bastos i *cines*».

El comarcà. — I ara, ¿Perquè, *cines*?...

— Perquè tots els *cines son-oros*.

(Preguem als estimats llegidors que se'n prenguin la bona voluntat, que hi és tota.)

I aquest;

Quin és el comble de la mentida?

El «Tívoli» de Barcelona, que fan «*Sin Novedad en el frente*» i al frente tenen «*Novedades*».

Dos amics parlaven de política local, de la conseqüència en les idees, de les claudicacions, dels favoritismes de les conveniències i dels personalismes, plantes totes elles que arrelen en el nostre país d'una manera alarmant.

— Vols que t'ho digui, a Olot només hi ha un ideal.

— Si, el d'anar tirant, eh?...

— No, home, no; l'«*Ideal Park*», i encara sense acabar...

— I el pitjor és que s'ha venut!...

Ens han dit...

Que es torna a remoure l'*affaire* de la celebre campana de Sant Martí de Canigó que reclama l'il·lustre Bisbe de Perpinyà, monsenyor Carselada.

● Que compta amb l'ajut de personalitats de la nostra ciutat que voldrien fer possible aquesta restitució.

● Que... en tindriem de parlar i per això ho fem amb molt de gust adherint-nos-hi si cal fer plesbiscit.)

● Que el senyor Conseller de Cultura de l'Ajuntament porta en projecte proposar al Ple Municipal el trasllat d'alguns centres artístico-culturals a l'antiga caserna del Carme, actualment deshabitada.

(Esperem que sigui aviat un fet per a felicitar-los a tots).

● Que al «Casal Català» s'hi ha muntat la taula de «*ping-pong*» del nostre admirable amic Raimond Vayreda, i que té molt d'èxit.

● Que es parla de la formació d'un club de «*Lawn-Tennis*» que es proposa rehabilitar les pistes de l'antic camp d'esports, «Olot deportiu» de la carretera de Sant Roc.

● Qu tots els «*plumfers*» (principalment els dels Bancs) ja s'hi han inscrit.

● Que en vista d'això, i que algunes damisel·les també han promès inscriure's, s'esperen les adhesions d'alguns joves, que pel carrer Major marquen molt, si res més no.

● Que és molt probable que En Raimond Vayreda dongui la seva lectura sobre l'«Ensenyament superior i tècnic en les poblacions de segon ordre» en el local de l'«Ateneu» domicili també de «*Palestra*».

NOTICIARI FOX

La Festa de la Modista que organitzà la societat «*Industria i Comerç*» celebrada en el Teatre Principal el dia de Santa Llúcia, fou un èxit esclatant.

C'eiem sincerament que s'havia d'haver convidat a la premsa, però no per això podem deixar de felicitar als organitzadors, que exceptuant algun petit detall, varen sortir-se airosament del seu comès.

No en parlem més extensamen perquè ara resultaria desplaçat i ens limitem a fer extensiva la felicitació a les gentils senyorettes que foren nomenades «*Reina*» i «*Cort d'Honor*».

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Ofot.

EL DESPERTADOR

Redacció i Administració: Nou de Sant Antoni, 7. Olot. - No es retornen originals

No admetem anuncis ni subscripcions
:: que no es paguin per endavant ::

LAWN TENNIS

—Ja t'has fet soci de l'«Olot Lawn-Tennis Club»?

—No; però penso fer-ho demà mateix. És un excel·lent esport i a més, ens convé aprendre de dominar les pilotes.